

Expedient Núm. 159 /2018
Informe Núm. 3/2019

**CONSELL DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA
I BON GOVERN DE LA COMUNITAT VALENCIANA**

COMISSIÓ EXECUTIVA

President: Sr. Ricardo García Macho

Vocals:

Sra. Emilia Bolinches Ribera

Sr. Lorenzo Cotino Hueso

Sr. Carlos Flores Juberias

València, 6 de febrer de 2018.

ASSUMPTE: Consulta en matèria de transparència o accés a la informació en relació amb l'art. 95 de la Llei General Tributària (LGT) i el deure de confidencialitat de les dades tributàries.

En resposta a la consulta formulada per l'AJUNTAMENT DE VALÈNCIA el 16 d'octubre de 2018, rebuda el 19 d'octubre de 2018 davant el Consell de Transparència, Accés a la Informació i Bon Govern de la Comunitat valenciana (en endavant Consell de Transparència), la Comissió Executiva d'aquest Consell emet el següent:

ANTECEDENTS

La sol·licitud d'informe presentada davant el Consell de Transparència es planteja sobre la sol·licitud d'informació tributària demanada pel Grup Municipal [REDACTED] a l'Ajuntament de València, en estar interessat a conèixer el contingut d'uns expedients de gestió tributària del mateix Ajuntament que afecten dos partits polítics diferents per les sospites que generen les resolucions que es van dictar en aquests.

L'Ajuntament de València es dirigeix al Consell de Transparència perquè aclarisca si s'entén que el Grup Municipal [REDACTED] pot accedir a la informació demanada i, per tant, ha de decaure el principi de confidencialitat de l'art. 95 de la Llei 58/2013 de 9 de desembre, Llei General Tributària (en endavant LGT), que diu textualment: *“Les dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària en el desenvolupament de les seues funcions, tenen caràcter de reservat i només podran ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tinga encomanada”*.

En l'escrit de sol·licitud d'informe consta que en data 04 d'octubre de 2018, se sol·licità per part del tesorer municipal de l'Ajuntament de València informe el Servei de Transparència, relatiu a la sol·licitud de dret d'accés que havia presentat el Grup Municipal [REDACTED], relativa com ja s'ha exposat a la gestió dels tributs municipals (en la sol·licitud beneficis fiscals) dels esmentats partits polítics. El mateix escrit de l'Ajuntament, en dirigir-se a aquest Consell de Transparència, recalca el particular règim d'accés a la informació de la qual gaudeixen els regidors per a poder portar a terme les seues funcions de control polític i fiscalització de l'acció de govern, tot això connectat amb el dret fonamental de l'art. 23 de la CE. La petició d'informe recalca que la postura d'aquest Consell de Transparència sempre ha sigut procliu a una interpretació més favorable a l'accés a la informació, tenint en compte la condició de membre de la corporació local.

Així doncs, la petició d'informe part del reconegut dret d'accés dels càrrecs públics en la CE Art. 23, però atès que el citat precepte Art. 95 LGT estableix un límit específic de caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària. L'Ajuntament de València adverteix que considera oportú que el Consell de Transparència realitze un informe que sustente la postura que ha de portar a terme en aquest cas perquè siga la que millor s'adequa a la normativa aplicable en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, ja que a la vista de la petició el dret d'accés versa sobre expedients relatius a la gestió de tributs que tenen com a interessats tant persones físiques com jurídiques.

Paral·lelament a aquesta petició d'informe, el Grup [REDACTED] també s'ha dirigit a aquest Consell sol·licitant igualment informe i adduint per a això altres arguments que sustenten la seua petició, entre ells la Resolució de la Comissió de Garantia de Dret d'Accés a la Informació Pública de Catalunya (en endavant GAIP), en la qual el 9 d'agost de 2017 (Resolució 275/2017) determina en un cas -no del tot similar- el dret d'accés a determinades dades de naturalesa tributària/sancionadora als quals volien accedir els regidors de l'oposició.

D'un altre costat, l'Ajuntament de València i el Grup Municipal [REDACTED] s'han dirigit de manera individual, a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (en endavant AEPD), que ha emès el 28 de desembre de 2018 informe sobre aquest tema, que serà objecte d'anàlisi en la fonamentació jurídica d'aquest informe.

La petició del present Informe ha d'enquadrar-se en el marc de les competències que aquest òrgan té atribuïdes amb base al que es disposa en l'art. 42.1.d) de la Llei 2/2015 de 2 d'abril, de Transparència, Bon Govern i Participació Ciutadana de la Comunitat valenciana, i en l'art. 82.e) del Decret 105/2017, de 28 de juliol, del Consell, de desenvolupament de la Llei 2/2015.

A la vista d'aquests antecedents i basant-nos en la competència atribuïda aquest Consell, dona resposta a la consulta plantejada segons l'argumentació següent:

FONAMENTACIÓ JURÍDICA

Com a introducció a la fonamentació jurídica de l'anàlisi de la qüestió ha d'abordar-se des dels següents punts de vista:

1.- **Les dades concretes que se sol·liciten:** accés al contingut d'uns expedients de gestió tributària del mateix Ajuntament que afecten dos partits polítics i empreses privades, que han participat en uns negocis jurídics privats. Així doncs, en tots dos casos es tracta de dades relatives a persones jurídiques.

2.- **El peticionari de l'accés a la informació:** un regidor de signe polític diferent dels partits sobre els quals versen els expedients als quals es pretén accedir.

3.- **L'objecte de la consulta que fonamenta la petició d'informe:** conèixer el criteri d'aquest CTCV, sobre si es pot accedir als expedients de gestió tributària de partits polítics o si s'ha d'aplicar la regulació continguda en l'art. 95 de la LGT, que atorga una garantia de confidencialitat a determinades dades de caràcter tributari, amb només algunes excepcions sobre el dret d'accés a aquests.

4.- **Existeixen plantejaments sobre aquest tema que exposen idees contraposades:** Per un costat, la Jurisprudència de l'Audiència Nacional és partidària de facilitar l'accés a les dades de caràcter tributari solament quan es donen les circumstàncies establides en l'art. 95 LGT, com a excepcions a la regla general de confidencialitat de les dades; en aquesta mateixa línia s'ha pronunciat l'Agència Espanyola de Protecció de Dades i també el Consell de Transparència i Bon Govern de l'Estat en alguna de les seues resolucions més recents. D'un altre costat, solament la GAIP s'ha mostrat partidària, en la ja citada Resolució 275/2017, de 9 d'agost, de realitzar una estimació parcial d'accés a informació de

caràcter tributari en un cas en el qual es pretenia l'accés als llistats d'empreses que mantenien deutes amb l'Ajuntament.

Després d'aquesta introducció, una anàlisi més exhaustiva de cadascuna d'aquestes qüestions:

PRIMER.- ANÀLISI DE LA CONCRETA INFORMACIÓ QUE SE SOL·LICITA.

En particular, les sol·licituds de dret d'accés del grup polític [REDACTED] versen sobre l'accés als expedients tributaris que afecten el partit polític [REDACTED] i [REDACTED], en el primer cas amb la venda de l'immoble que era la seua seu a la mercantil [REDACTED].

L'Ajuntament de València entre la documentació aportada en la seua petició d'informe a aquest Consell, aporta un informe de Tresoreria General a la Secretària General del Ple de l'Ajuntament de València de 15/10/2018, en el qual s'indica que els citats expedients han de ser considerats com a fitxers de naturalesa tributària, als quals d'acord amb el que es disposa en l'art. 2.2 del Reial decret legislatiu 2/2004 de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, li és aplicable les mateixes prerrogatives que la LGT atribueix a la Hisenda Estatal. En sintonia amb el que es disposa en l'art. 1.1 de la mateixa LGT, que estableix que els principis i normes jurídiques generals del sistema tributari espanyol són d'aplicació a totes les Administracions tributàries.

Així doncs, la concreta petició sobre la qual es desitja exercir el dret d'accés: **informació relativa al pagament de l'IBI, s'enquadra dins del contingut art. 95 de la LGT, per la qual cosa es desprén que les dades sotmeses a tractament per a finalitats de transcendència tributària únicament podran ser tractades pels òrgans de les corporacions municipals que ostenten competències en aquesta matèria, sense que siga possible la seua utilització per altres òrgans o dependències excepte en els supòsits en què la Llei donara cobertura a aquest tractament. Circumstàncies que en el cas concret que ens ocupa no sembla que es produïsqen, ja que no s'addueix en cap moment -més enllà d'una simple sospita- que s'estiga en el marc d'un procediment d'algun òrgan de control econòmic, al qual pertanga el grup polític municipal [REDACTED] amb competències en matèries tributària.**

És important incidir en una idea que ha sigut posada de manifest, el fet que les dades es refereixen a persones jurídiques, adduint que els pronunciaments de protecció de dades només afecten les persones físiques, però en aquest cas en particular el que es disposa en l'art. 95 LGT **NO DIFERENCIA** entre persones físiques i jurídiques, per tant, l'Ajuntament entén que és aplicable el citat precepte tot i que la informació veure's sobre persones jurídiques: partits polítics i una empresa particular en qualitat de compradora. Aquest argument va ser el que va mantindre l'Ajuntament de València anys abans quan s'havia sol·licitat per un altre grup polític una petició similar a la que ara es planteja, tal com obra en la documentació aportada, en concret l'Informe de Tresoreria de 15 d'octubre de 2018 que de manera ben argumentada assenyala: *“Per tant i atès que l'art. 95 de la LGT segueix redactat en els mateixos termes, no distingint entre persones físiques i jurídiques, no hi ha més remei que concloure, com ja ho va fer aquest Ajuntament el 13 de març de 2017, que no és possible donar-li accés als expedients tributaris sol·licitats, atès que d'acord amb l'art. 95...”*.

En aquesta línia s'ha incidit per totes dues parts en sol·licitar informes a l'AEPD, tant per part de l'Ajuntament de València com per part del grup [REDACTED]. L'informe de 28 de desembre de 2018 de manera clara estableix les obligacions que tenen les corporacions locals d'ajustar la seua actuació a la normativa tributària: *“En definitiva, centrant el tema en el tractament de dades personals associats a fitxers de naturalesa tributària, ha d'assenyalar-se que la Llei reguladora de les hisendes locals consagra el principi que, per a la cobrança dels tributs i de les quantitats que com a ingressos de Dret Públic han de percebre la Hisenda local, aquesta ostentara les prerrogatives establides legalment per*

a la Hisenda de l'Estat, i actuara si escau, conforme als procediments administratius corresponents. Això suposa que, en l'exercici de les seues competències, resultaren d'aplicació a les hisendes locals les mateixes prerrogatives que la Llei General Tributària atribueix a la Hisenda Estatal, la qual cosa té una enorme transcendència pel que fa a l'aplicació de les normes reguladores de la protecció de dades de caràcter personal”.

Com a conclusió estableix l'AEPD en el seu Informe, que ha sigut remès per totes dues parts, en les seues sol·licituds d'informe davant aquest Consell de Transparència, tal com s'estableix en els antecedents, de la següent manera: *“El ja citat article 95 de la LGT determina el caràcter de reservat de les dades amb transcendència tributària, en dir que les dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària en l'acompliment de les seues funcions tenen caràcter reservat i només podran ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tinga encomanada i per a la imposició de les sancions que pertoquen, “sense que puguen ser cedits o comunicats a tercers”, llevat que la cessió tinga per objecte algun dels supòsits que en aquest article es detallen, **entre els quals no es troba el cas plantejat en la consulta”.***

D'aquesta manera es constata que la mateixa AEPD entén que a la vista de tot l'exposat, el grup [REDACTED] no és capaç d'acreditar que té una funcionalitat clara i precisa l'accés a les preteses dades, és a dir, no especifica ni acredita que forme part d'algun òrgan de control econòmic tributari que estiga instruint cap investigació referent al cas concret. Aquest argument és compartit per aquest Consell de Transparència per al cas concret sobre el qual versa el present informe.

SEGON.- ANÀLISI SOBRE LA CONDICIÓN DE REGIDOR DEL PETICIONARI DE LA INFORMACIÓ.

La condició de regidors és cert que atorga un dret preferent pel que fa a l'accés a la informació necessària per a exercir les seues funcions de control, aquesta circumstància ha sigut posada de manifest en nombroses resolucions d'aquest Consell, en les quals el criteri del Consell respecte de l'accés a la informació dels electes municipals és summament garantista des de la Resolució de 26 de 10 de març de 2017 (Expedient 72/2016), arguments que són coincidents amb resolucions de la GAIP sobre aquesta mateixa matèria.

Aquesta circumstància clarament reconeguda en la normativa aplicable, en desenvolupament de l'art. 23.1 de la Constitució de 1978, ha de posar-se en relació igualment amb el règim de protecció de dades de caràcter personal. Si bé és cert que no s'aplica a les persones jurídiques -com és el cas dels partits polítics - però tenint en consideració que l'art. 95 no distingeix segons la seua redacció entre dades de persones físiques o jurídiques, ha d'analitzar-se en aquest cas. L'AEPD ja s'ha pronunciat en diverses ocasions en referència als límits del dret d'accés a la informació per part dels regidors, determinant que quant a la cessió de dades de naturalesa tributària és criteri reiterat de l'AEPD que només en serà possible la cessió en els supòsits enumerats taxativament per l'art. 95.1 LGT.

Així, després d'avaluar aquest art. 95 de la LGT en l'Informe de l'AEPD 301/2009, es conclou que *“el criteri de l'Agència és reiterat en el sentit que la comunicació de dades tributàries als regidors que el sol·licitaren en l'exercici de la seua funció de control del govern municipal no es troba emparada per la Llei orgànica 15/1999”.* En igual sentit es manifesta en els Informes 149/2009 i 290/2009, advertint en tots ells que: *“... l'accés a dades de naturalesa tributària per part del regidor que el sol·licita, no estaria contemplat en els supòsits que reconeix (l'accés) el citat article 95 de l'esmentada Llei...”*

Així doncs, i atès que l'accés a dades de naturalesa tributària per part dels regidors del grup [REDACTED] en qualitat de peticionaris se circumscriu a qüestions que, com s'ha exposat, tenen la naturalesa de dades de caràcter tributari, la mera petició per part d'un regidor, pel fet de ser-ho, no estaria contemplada entre els supòsits que reconeix el citat article 95 de la LGT. En particular, en el supòsit de fet d'aquesta

consulta, com ja s'ha exposat, no s'acredita per part del grup [REDACTED] que forme part d'un òrgan de control econòmic que estiga portant a terme cap investigació concreta. En conseqüència, la consulta que planteja el grup polític [REDACTED] en sol·licitar informació no se circumscriu com a òrgan competent en matèria tributària, i per tant, no pot acollir-se a cap de les excepcions de l'art. 95 de la LGT, i atès que com ha quedat acreditat en el punt 1 que la informació sol·licitada té el caràcter de reservada, ha de determinar-se que seguint amb el criteri exposat no pot reconèixer-se l'accés emparant-se el peticionari en la seua simple condició de seguidor.

Sobre aquesta qüestió específica i ponderant el que es disposa en la Resolució 275/2017 de la GAIP, en l'últim punt d'aquest informe es valoraren les circumstàncies concretes que no es donen en l'actual consulta que sustenta la present petició d'informe, i que impossibiliten aplicar la mateixa doctrina que en el cas objecte d'anàlisi per la GAIP, fins i tot a pesar que en tots dos supòsits l'accés a la Informació se sol·licita per càrrecs electes municipals.

TERCER.- EXCEPCIONALITATS AI PRINCIPI DE CONFIDENCIALITAT DE L'art. 95 LGT.

La Sentència de l'Audiència Nacional (Sala Contenciosa) de 6 de febrer de 2017, va conèixer el recurs d'apel·lació de l'Agència Estatal de l'Administració Tributària (AEAT) contra una Resolució del Consell de Transparència i Bon Govern. L'anàlisi de la qüestió en primera instància es va resoldre amb la sentència desestimatòria de data 28 d'octubre de 2016, dictada pel Jutjat Central Contenciós Administratiu número 5.

El recurs contenciós administratiu s'interposa contra l'acord del Consell de Transparència estatal que estime la reclamació interposada per desestimació per silenci administratiu de l'AEAT. La informació sol·licitada concernia persones jurídiques que havien comunicat mitjançant models una informació a l'AEAT una sèrie de circumstàncies personals. A la vista d'això és evident que l'anàlisi de la citada Sentència de l'Audiència versa, com es refereix l'administració recurrent (AEAT), sobre la interpretació de l'abast de l'accés a la informació tributària de l'art. 95.

Entre les disposicions de la Sentència d'apel·lació es reconeix -i sembla una obvietat – que la legislació sobre transparència, tant estatal com autonòmica, expressament reconeix l'existència de matèries que compten amb una regulació específica, a la qual s'ha d'estar, i on la legislació de transparència és d'aplicació supletòria. En el F.D 2n de la Sentència es recorda que la Sentència d'Instància duu a terme una interpretació sistemàtica de la Llei 19/2013 amb la resta de l'ordenament jurídic. Com a conclusió es detalla en aquest F.D 2n que l'aplicació de la Llei 19/2013, pretén l'aplicació d'un règim d'accés a la informació i transparència, reconeixent en la mateixa l'existència de certs límits a l'aplicació d'aquells principis, aquests límits que si bé s'estableixen en la mateixa llei, també poden recollir-se en altres disposicions legals, fins i tot anteriors, com ocorre amb la legislació tributària en entendre que en aquelles matèries que tinguen regulació específica, la Llei de Transparència és supletòria, sobre la base del que es disposa en la Disposició Addicional 1a.2 de la Llei 19/2013.

Detalladament la Sentència de primera instància es va entendre que conforme al que es disposa en la Disposició Addicional 1a (segon punt) de la Llei 19/2013, poden introduir-se limitacions al dret d'informació quan de matèria tributària es tracta basant-se en el que es disposa en l'art. 95 LGT, per entendre que és de preferent aplicació a la Llei especial -Llei de transparència – considerant la LGT llei general d'aplicació sobre la matèria. En el F.D 6é s'indica expressament: *“Sembla necessari acudir al sistema jeràrquic de fonts, establert en el nostre ordenament jurídic i consagrat en l'art. 9.3 de la Constitució. La preferència en la seua aplicació, de la Llei Especial sobre la General, que en aquest cas estan representades per la Llei 58/2003, art. 95 i la Llei 19/2013 que regula amb caràcter general la transparència en l'actuació de l'Administració i altres subjectes, a través de la informació de la*

seua actuació”. En aquesta mateixa línia la Sentència en la seua F.D 7è recalca que el dret constitucional reconegut en l'art. 105 b) de la CE es perfila com un dret de configuració legal que requereix desenvolupament en l'oportuna normativa. Però ja avança com el seu límit, inicialment, a l'esbrinament dels delictes i la intimitat de les persones, per la qual cosa no el consagra com un dret absolut. En aquest sentit la Sentència recalca el següent argument: *“El rang de la Llei 19/2013 que configura el dret d'informació, és el d'una Llei ordinària, no és una Llei orgànica, d'especial elaboració, i de desenvolupament garantista de determinades situacions i especialment dels coneguts com a drets fonamentals de les persones”*, seguint en aquesta línia argumentant: *“No pot afirmar-se que el Dret d'Informació es regula solament per la Constitució i la Llei 19/2013, i que constitueix l'únic dret absolut que ha de reconèixer-se en el nostre ordenament jurídic enfront de qualsevol altre dret individual o col·lectiu, fins i tot enfront dels declarats drets fonamentals en la Constitució, que són objecte d'una regulació i protecció especial, no solament per al seu defensa, article 53, de la CE, com en el seu desenvolupament haurà d'efectuar mitjançant una Llei orgànica”*.

Després d'efectuar aquesta argumentació en el F.D 8è la Sentència estableix que la Llei 58/2003 és del mateix rang que la 19/2013, totes dues de rang ordinari, i que la mateixa LGT estableix una declaració restrictiva del dret a la informació que es troba fora de la regulació de la Llei 19/2013, que assenyala de manera específica el règim tributari i l'obtenció de dades de particulars, persones físiques i jurídiques per a poder dur a terme la funció encomanada als òrgans fiscals.

Aquest últim argument sembla molt apropiat al cas concret de la consulta que s'ha elevat a aquest Consell, ja que en cap moment s'ha al·legat per part del grup ██████ que existisca la certesa que ha d'efectuar-se una labor de control sobre les actuacions dels partits polítics perquè han comès irregularitats en el seu procedir, sinó que simplement al·lega sospites, que no concreta en fets.

Com a conclusió a l'exposició d'arguments dictats pels tribunals, assenyalar que el Consell Estatal, després de la Sentència citada de la Sala contenciosa administrativa de l'Audiència Nacional de 6 de febrer de 2017, que no va recórrer en cassació, en l'actualitat ha canviat els seus inicials plantejaments i les seues resolucions més recents acullen el plantejament exposat. Un exemple és la Resolució A/0044/2018 (100-000331) del Consell Estatal per la qual estableix que el primer que ha de fer-se és analitzar com és la concreta informació que se sol·licita -en el present cas ja s'ha exposat en els antecedents i en el F.J 1r d'aquest Informe – conclouent la Resolució del Consell estatal, i pot entendre's que aplicable igualment a aquest cas: *“que resulten clars els pronunciaments judicials en el sentit que, afectant la sol·licitud d'accés dades d'aquesta naturalesa, el seu accés ha de regir-se per la normativa específica d'aplicació, que no és altra que l'art. 95 de la LGT i, en conseqüència, ha de declarar-se reservada tal informació”*. En resum, el Consell Estatal desestima la reclamació presentada en aquest cas per un periodista, després de fer fins i tot una referència a la mateixa condició de professional de la informació, però entenent que fins i tot en aquests casos - a un que manifesta que la jurisprudència és procliu a la consideració de tals com subjectes amb prerrogatives especials – que ha de prevaldre el deure de confidencialitat de les dades tributàries.

Quart.- VALORACIONS DE L'AGÈNCIA ESPANYOLA DE PROTECCIÓ DE DADES.

Com a últim punt d'anàlisi sobre el tema, ambdues parteixes intervinents en aquesta consulta: l'Ajuntament de València i el grup ██████, van sol·licitar informe a l'AEPD. En tots dos casos la resposta ha sigut la mateixa, i ha sigut remesa com a al·legacions complementàries a la petició d'informe que es va efectuar en el seu moment a aquest Consell, per la qual cosa s'ha incorporat a l'expedient.

En resum, l'informe de 28 de desembre de 2018 de l'AEPD citat anteriorment conclou: *“En definitiva, centrat el tema en el tractament de dades personals associats a fitxers de naturalesa tributària, ha d'assenyalar-se que la Llei reguladora de les hisendes Locals consagra el principi que, per a la*

cobrança dels tributs i de les quantitats que com a ingressos de Dret Públic han de percebre la Hisenda local, aquesta ostentara les prerrogatives establides legalment per a la Hisenda de l'Estat, i actuarà, si escau, conforme als procediments administratius corresponents. Això suposa que, en l'exercici de les seues competències, resultaran d'aplicació a les Hisendes Locals les acarones prerrogatives que la Llei General tributària atribueix a la Hisenda Estatal, la qual cosa té una enorme transcendència pel que fa a l'aplicació de les normes reguladores de la protecció de dades de caràcter personal. D'aquesta manera, el ja citat article 95 de la Llei General Tributària determina el caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària, en dir que les dades informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària en l'acompliment de les seues funcions tenen caràcter reservat i només podran ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tinga encomanada i per a la imposició de les sancions que pertocuen (sense que puguen ser cedits o comunicats a tercers), llevat que la cessió tinga per objecte algu dels supòsits que en aquest article es detallen, entre els quals no es troba el cas plantejat en la seua consulta”.

Així doncs, sembla clar el plantejament de l'AEPD, que fins i tot en pronunciar-se sobre la condició de regidor del peticionari assenyala expressament en l'informe esmentat que “*el citat accés no aconseguiria conèixer informació de caràcter tributari, ja que operària la limitació derivada de l'art. 95 de la LGT*”.

Aquest argument de l'AEPD si bé no és determinant per si només per a la consideració que haja de fer aquest Consell, si sustenta en gran manera la valoració que les dades tributàries sobre els quals s'està sol·licitant un accés -per part d'un grup polític- d'un altre grup polític, gaudeixen de les prerrogatives de confidencialitat que li atorga la LGT, i que per tant, i atès que no s'acredita per part del peticionari, ostentar una particular condició de control en el marc d'un concret procediment, ha de concloure's que aquest Consell entén que són aplicables els pronunciaments disposats per la Jurisprudència respecte de supòsits similars i, per tant, no s'ha de reconèixer en el cas concret el dret d'accés per estar les dades objecte d'accés a la informació, emmarcades dins de l'art. 95 LGT.

CINQUÉ.- ACCÉS A la INFORMACIÓ DELS ELECTES MUNICIPALS.

Com ja ha quedat exposat en el Fonament Jurídic 2n d'aquest Informe, és criteri reiterat d'aquest Consell ser garant dels drets que assisteixen els electes municipals. En una anàlisi més detallada de la Resolució de la GAIP que aporta el Grup Municipal [REDACTED] com a argument per a sustentar les seues pretensions de dret d'accés, és important matisar la diferència de plantejament que es dona en el cas plantejat davant la GAIP i el que ara fonamenta aquest Informe; en el cas català, es tractava d'accedir a expedients administratius sobre les quals constaven deutes en favor de l'Ajuntament, en concret el resum de la Resolució 283/2017 de la GAIP assenyala: “*La presència de dades personals en la informació sol·licitada, tenint en compte que qui sol·licita la informació és un regidor en exercici del seu dret a la informació municipal regulat per la legislació de règim local, no pot impedir l'accés sol·licitat. Escau declarar que els límits específics sobre la informació tributària i sobre informació sancionadora puguen impedir l'accés del regidor reclamant a la informació sol·licitada*”. En concret, el sol·licitat feia referència a una còpia del llistat d'empreses i persones físiques que tenen deutes o han tingut deutes amb un Ajuntament en un període determinat, especificant el motiu del deute, el nom i cognoms o raó social, i també si han estat baixa pels motius que siga.

La Resolució de la GAIP valora la legislació citada en tot aquest informe, i igualment conclou que les dades tributàries només poden ser tractats pels òrgans de la Corporació que ostenten les competències en aquesta matèria i en aquest cas el regidor que formula la petició no ostenta delegació en aquesta matèria. Doncs bé, tenint en consideració l'argument esgrimit en el Punt 6 de la citada Resolució, en el cas concret el Regidor que demana l'accés, no és necessari que acredite que aquesta dins d'algun òrgan de control, ja que els expedients no s'estan instruint, sinó que ja han conclòs amb el resultat d'existir deutes efectivament contrets en favor de l'Ajuntament, tal com cita la mateixa Resolució la GAIP té

reconegut que en aquest cas es tracta de dades personals que poden produir-se entre l'administració municipal i els regidors que formen part d'un grup municipal, considerat en un sentit ampli –no solament els que formen part d'òrgans de control– i que afecta deutes contrets en favor de l'Ajuntament, després respectant les limitacions pròpies del tipus d'informació que se sol·licita: expedients sancionadors, la realitat és que es tracta d'informació municipal.

El cas d'aquest informe és totalment diferent, el grup municipal [REDACTED] no demana informació concreta d'expedients que hagen sigut objecte d'una investigació, i que hagen conclòs amb un resultat sancionador –el que a resultes és amb un haver en favor de l'Ajuntament– sobre el qual la resta de regidors tinguen un deure de garants que els deutes en favor de l'Ajuntament siguin satisfetes, sinó que simplement s'argumenten unes simples sospites. De ser clarament constatables les citades sospites la via pertinent no és la del dret d'accés a la informació emparada per la normativa amb el dret de reserva –art. 95 LGT– sinó que la via correcta és que s'efectue denúncia dels fets suposadament irregulars perquè els òrgans de control –aquests sí amb capacitat per a l'accés a la citada informació– realitzen les actuacions oportunes tendents a dilucidar les possibles circumstàncies concretes dels fets denunciats.

És quant ha d'informar-se als efectes oportuns pels membres de la Comissió Executiva del Consell de Transparència.

**EL PRESIDENT DEL CONSELL DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BON GOVERN**

Ricardo García Macho